

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra De Vonner og Vanner

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 500. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167175880544/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

den nuværende Direktør, i hans Strøge Manuscripter, laafedes dem det blev skrevet, man hveder, vil at overbevise mig om det modfater. Det fortaar sig, at jeg siger, som Advokat Tidlig i den Stundestofte: Non orthographiam, sed paruos intelligen-

Jeg kan endnu ikke fatte Kernen uden at tale et Par Ord om en Anmærkning, som jeg sikkert tror at ville blive gjort mod mig, hvorefter jeg hellere vælger nu at forsvare mig, end siden at blive nødt til at denne Måring at gribe til Penen igjen. Det er, naar jeg i fjerdte Afts anden Scene, igennem Prolocutor Pinhams Mund, gjør et Udfoed imod Herr Professor Schitters maanedlige Extracter af *Sol*, og *Stadsretten's* Bantebøger. Jeg har en Gang tilforu, nemlig i Fortalen til mit i Trossen udgivne *Sol*-Forsker, fortælligen sagt mine Tanker herom; andre have udbredet sig udforsigtige i denne Materie, men endnu har det ikke behaget Herr Professoren, om hvis gode og retfærdige Karakter ingen Mand i Byen tvivler, at tilfærdigvis Publicum de overbelevende og uomskædelige Grunde, hvorefter han i denne Sag handle. Som længe indtil dette iter, ville han tillade mig, og sige med mig, at tro, at han med denne Publicitet af *Sol*'s private Handlinger gjør næsten lige saa stor Skade som den Kollection, der ved at overtere, at der i hans Kollection er bundet en Kanteerne, letter *Sol*, hvis Spillestykke maaske er forvundet, til at forsøge for *Sol* var ny i det forbandede Taktstykke. Man maa tillade mig at tro, at det ikke er adelt at gjøre fattige og retfærdige *Sol*'s økonomiske Forsvaring til en Fabel over *Sol*, til en Bødd for enhver Dagdrøm og til et Motto paa enhver *Sol*'s Ting. Det er Spøg for *Sol*, siger Vedbrøget, naar *Sol*'s graver. Smidterlid ubjødter jeg Hr. Professoren til offentlig at godtgjøre Høvedigheden af Bantebøgerens Publicitet og den Skade, der vilde stude af, at de ikke blive publicerede. Det kan iordelig ikke være et scabies litteraria eller Stridens-Høvedigheden, som har forført ham dertil. Thi den *Sol*-Bog, der vindes ved at udfolke andre Bøger, er virkelig kun en. Alle heller kan det være Høvedigheden, thi *Sol*'s siger, at Andemærkerne af dette Skrift ere Høvedigheden til Høvedigheden for en fattig Familie. Det er i Sandhed adelt at gjøre godt; men mon det ogsaa er adelt, naar min Gødgjørethed mod en fattig Familie løser hundrede andre Familiers Taarer? Dog, nok herom! Jeg overlader til Publicum at bedømme, om jeg eller Hr. Professoren fejler i denne Materie.

Denne Komædie er kun udgivet tre Gange, nemlig den 1ste, 12te og 16de Januar 1792, hvorefter den blev hentet til *Sol*; om det var evig *Sol*, det maa *Sol* lære.

Kjøbenhavn den 25de September 1792.

Non orthographiam a. i. e., jeg mener ikke Restriktionen, men *Sol*'s.